

virkelige verden. Det er jo ikke en forudsætning, hvis man skal ændre noget herindefra, at alle så skal komme til os. Det er heldigvis tilladt – og jeg kan varmt anbefale det – at man som folketingsmedlem bevæger sig ud i den virkelige verden og snakker med de mennesker, der har fingeren på pulsen dér.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):
Hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Man kan jo indimellem komme galt af sted, rigtig galt af sted, hvis man er meget skråsikker og siger, at nogle andre ikke har gjort noget, som de burde have gjort.

Nu har fru Dorte Bennedsen to gange i træk beskyldt Venstres ordfører og også Dansk Fængselsforbund for, at de burde have henvendt sig til Folketinget, hvis de havde det synspunkt, eller til deres egen Kriminalforsorg, så kunne vi have behandlet det, og ikke bare være gået til den ene eller den anden.

Jamen det har de også, må jeg sige til fru Dorte Bennedsen. Vi har jo fået henvendelse i Retsudvalget. Lad mig minde om, at den nuværende justitsministers forgænger nedsatte en arbejdsgruppe, der skulle komme med forslag til bekæmpelse af organiseret kriminalitet. Han indsatte et antal embedsmænd fra sit eget ministerium, han indsatte repræsentanter fra Rigspoliti-chefen, fra Dansk Fængselsforbund med formanden og fra kriminalforsorgen og fra mange andre.

Denne arbejdsgruppe kom med en fuldstændig enig indstilling, hvor det her var et af punkterne. Den blev sendt til justitsministeren, og den blev sendt til Retsudvalget som et forslag fra Dansk Fængselsforbund og de øvrige om, at det her skulle vi ændre. Så fru Dorte Bennedsen har altså fået den, og alle vi andre har fået den, men det er mange år siden; det er snart 4 år siden.

Derfor foreslog vi det også for et år siden og sagde: Nu må vi da snart gøre et eller andet. Og da sagde fru Dorte Bennedsen også, at nu må vi se på det og overveje, hvis det ikke virker.

Nå, men de har altså henvendt sig på den rigtige og den reglementerede måde. Det var for øvrigt en fuldstændig enig arbejdsgruppe, også de embedsmænd fra Justitsministeriet, der var indsat. De fandt ikke nogen retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved det her. Men det vil jeg godt gøre, for det er jo stærkt betænkeligt, og

det er i virkeligheden et meget ubehageligt forslag. Det skal jo siges klart og tydeligt, så man ved, hvad det drejer sig om. Det er jo betænkeligt og stærkt ubehageligt over for en række mennesker. Jeg tænker på rockere og narkobagmænd og andre hensynsløse overfanger eller såkaldte stærke fanger, der altså vil dominere i fængsler. For dem er det ubehageligt. For resten er det en kæmpe fordel.

Det er vel også derfor, at vi kan konstatere, at dels en enig arbejdsgruppe med repræsentanter fra Justitsministeriet, dels et kæmpe flertal i Straffelovrådet har foreslået det her, dels at fængselsinspektørerne, dels at Dansk Fængselsforbund har foreslået det, altså dem, der til daglig af dette Folketing og denne justitsminister er sat til at sikre ordnede forhold i fængslerne, så man også kan få noget ud af at være i fængslerne; man kan lære noget, og man kan leve på en ordentlig måde og komme ud som et bedre menneske.

Når de samstemmende kommer og siger: Vi har brug for det her redskab ved siden af en række andre; ja, så kan man selvfølgelig som fru Dorte Bennedsen sige, at vi heller ikke vil acceptere det – og det sagde fru Dorte Bennedsen meget klart, og tak for det – men vi har nogle meget bedre forslag.

Jeg har altid en ufattelig stor respekt sagt sådan lidt ironisk for folketingsmedlemmer, der sidder her, hvad enten det er fru Dorte Bennedsen eller mig, og tror, at vi meget bedre ved, hvordan man gør forholdene ude i fængslerne ordentlige, end de svage fanger, der lider, end de ansatte, der til daglig skal få det til at fungere. Lad os dog lytte lidt til dem. Som sagt har de i fuldstændig enighed bakket op om forslaget, og de har henvendt sig adskillige gange til Folketinget.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg kan helt bekræfte det sagsforløb, som hr. Helge Adam Møller har beskrevet. Jeg har heller aldrig på noget tidspunkt benægtet kendskabet til forbundets og de øvrige repræsentanter for justitsvæsenets ønsker i den her retning.

Det, som hr. Helge Adam Møller så skal have med, er, at det jo ikke alene var det her spørgsmål, men der var også en anden del, nemlig det, som er gennemført i straffuldbyrdsloven: adgangen til at kunne overføre indsatte fra den ene institution til den anden og fra henholdsvis åbent til lukket fængsel.